

PASTORAAL OP SCHOOL

De **vakantieperiode** is voor velen een goede gelegenheid om wat rust te nemen en activiteiten uit te stippelen waar zij anders niet aan toe komen, om even stil te staan bij het leven ... Ook **Jezus**, onze inspirator, stapte af en toe eens uit de drukte van zijn leven. Hij zei dat de “Sabbat er is voor de mens en niet de mens voor de sabbat!” (Marcus 2).

En Hij kon verwonderd zijn over de natuur: “Kijk naar de vogels in de lucht en de bloemen op het veld” (Matteus 6) ...

Inderdaad; er zijn zoveel verrassingen en zoveel wonderen die we kunnen **ontdekken!** Er is zoveel als we naar kleine dingen kijken en naar eenvoudige mensen. Er is zoveel om van te **genieten** en dankbaar voor te zijn Maar we moeten onze ogen en ons hart ervoor openen!

Sommigen maken in deze periode dan ook een **uitstap** of een verre **reis** om al dat moois te ontdekken! Diegenen die met het vliegtuig vertrekken, weten het maar al te goed: in de luchthaven moet je je “paspoort” laten zien, je wordt gecontroleerd. Je steekt immers niet zomaar **de grens** over. En als je met de wagen op reis bent en van een parkeerterrein of parkeergarage terug wilt vertrekken, moet je betalen, anders gaat **de slagboom** niet omhoog! Als je geen kaartje als bewijs van betaling hebt, blijft **de slagboom** gesloten!

Ook wij, mensen, stellen **grenzen** tegenover anderen. In ons leven houden wij **de slagboom** soms goed gesloten of moeten anderen hun “paspoort” laten zien vooraleer wij **de grens** van ons hart en van ons leven openen. Hoe vaak hóren we niet het “apartheidsdenken”, tegenover armen, zieken, zwakken, vreemden, mensen van een andere origine (“kleurlingen” noemen we ze), ... En toch leren ze ons **die barrière** doorbreken, **de slagboom** openmaken, het apartheidsdenken overstijgen!

Als **ik** in de zon lig, ben ik **zwart**.
Als **ik** kwaad ben, ben ik **zwart**.
Als **ik** ziek ben, ben ik **zwart**.
Als **ik** het koud heb, ben ik **zwart**.
Als **ik** het warm heb, ben ik **zwart**.
Als **ik** dood ben, ben ik **zwart**.

Als **jij** in de zon ligt, ben je **bruin**.
Als **jij** kwaad bent, ben je **paars**.
Als **jij** ziek bent, ben je **geel**.
Als **jij** het koud hebt, ben je **blauw**.
Als **jij** het warm hebt, ben je **rood**.
Als **jij** dood bent, ben je **wit**.

En dan zeggen ze dat **wij** **kleurlingen** zijn ...!!

PASTORAAL OP SCHOOL

Laten we daaraan denken als we op **reis** zijn op een verre bestemming; laten we daaraan denken als we 'vreemde' mensen in onze eigen omgeving mogen **begroeten**.

Het gebeurt zelfs binnen onze eigen vriendenkring en familie: **grenzen** worden verdedigd en blijven soms afgesloten. Het is zo moeilijk ons hart te openen voor mensen die geconfronteerd worden met ziekte of dood, bij onenigheid, bij financiële tegenslag, bij tegenslag allerhande ... Dan is het **de muur** van aarzeling en schroom die gesloopt moet worden naar die mensen toe, zodat zij hun verhaal kunnen doen en wij hen kunnen beluisteren!

Twee goede vrienden bleven maar ruzie maken. Eén van hen ging raad vragen aan een bekende wijze man. Nadat hij geluisterd had, zei de wijze: "Je moet leren luisteren naar je vriend". De man kwam een maand later opnieuw bij de wijze man en zei: "Ik heb goed geluisterd naar alle woorden die mijn vriend heeft gezegd". Toen zei de wijze met een glimlach: "Ga terug naar je vriend en luister nu ook naar elk woord dat hij **niet** heeft gezegd" ...

Die vraag speelt in iedere kring, in iedere maatschappij, in ieder dorp of wijk, in elke familie! Zolang ook wij niet vérder durven te kijken dan onze eigen **grenzen**, is er nog veel werk aan de winkel om - met een grote krachtinspanning van velen - **die "slagboom"** omhoog te duwen. Zo zullen méér mensen **de grens** van ons leven kunnen passeren, **de deur** van ons hart kunnen openen. Als wij er maar voor openstaan ...!

Een aantal jaren geleden was ik bij de inhuldiging van een schilderij. Hierop stond Jezus afgebeeld. Jezus stond voor een huis en klopte op de deur.

Een toeschouwer merkte toen iets bijzonders op. Hij ging naar de kunstenaar die het schilderij gemaakt had en zei: "Ik vind het een mooi schilderij, maar u bent iets vergeten. De deur waar Jezus op klopt heeft geen deursluiting. Hoe kan Jezus dan naar binnen gaan!?"

De kunstenaar antwoordde: "Die deur is **de deur van ons hart**. Ze kan alleen **van binnenuit** open gemaakt worden!"

In de kleuterklas hebben wij het zingende geleerd:

*"Is je deur nog op slot, is je deur nog op slot?!
Van je krr krr krr, doe hem open voor God!
Want de Heer wil bij je wonen en zo ben je nooit alleen!"*

Het is en blijft een opgave! Niet alleen naar God toe, maar tevens naar elkaar!

Er zijn er tientallen, misschien wel honderden, die zitten te wachten op het moment dat wij een keuze maken – **tot wij hun slagboom omhoog helpen duwen**.

Willen ook wij meewerken aan die **fantastische droom??**

Het is een open vraag aan ons allen, voor de **komende vakantietijd!!**

Hopelijk ontmoeten we niet teveel **"gesloten slagbomen"!!!**

Diaken Danny Vandenbroucke.